

POSTANOWIENIE

12 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

na posiedzeniu niejawnym 12 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A.G.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 15 stycznia 2024 r., V ACa 1896/23,

1. umarza postępowanie kasacyjne,

2. zasądza od Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz A.G. kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu postanowienia do dnia zapłaty;

3. przekazuje wniosek o zwrot uiszczonej opłaty sądowej od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 15 stycznia 2024 r.

Pismem procesowym z 6 sierpnia 2024 r. pozwany cofnął skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalne, przy czym tej czynności procesowej może dokonać również sama strona, pozbawiona – co do zasady – w postępowaniu kasacyjnym zdolności postulacyjnej – art. 398²¹ k.p.c. (zob. postanowienia SN: z 9 października 2013 r., V CSK 444/12; z 29 stycznia 2014 r. I PK 251/13; z 4 lipca 2014 r., II CZ 24/14). Ta czynność procesowa, zgodnie z zasadą dyspozycyjności, wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli. W wypadku cofnięcia skargi przed przedstawieniem akt Sądowi Najwyższemu funkcjonalnie właściwy dla podejmowania dalszych czynności jest sąd odwoławczy. Ponieważ akta sprawy zostały już przedstawione Sądowi Najwyższemu, kompetencję w tym przedmiocie przejął ten Sąd. Cofnięcie skargi kasacyjnej jest ujemną przesłanką procesową, uzasadniającą umorzenie postępowania kasacyjnego.

W związku z tym, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., z uwzględnieniem § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1935 ze zm.).

Zwrotów opłat, o których mowa m.in. w art. 79 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 959 ze zm.), dokonuje sąd, przed którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji, a sąd drugiej instancji – jeżeli opłatę pobrał (art. 80a zd. 1 tej ustawy).

[ms]